



ת"פ 18258/04/17 - המאשימה - מדינת ישראל נגד הנאשם - אריאל שפיצר

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 18258-04-17 מדינת ישראל נ' שפיצר
לפני כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה - מדינת ישראל

נגד

הנאשם - אריאל שפיצר

בשם המאשימה: עו"ד יעל גבעוני

בשם הנאשם: עו"ד הגר אמר

הכרעת דין

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק העונשין; כליאת שווא, לפי סעיף 377 רישא לחוק העונשין. במהלך ישיבת הסיכומים (לאחר תום הבאת הראיות) חזרה בה המאשימה מהאישום בכליאת שווא, ומשכך הנאשם מזוכה מאישום זה.

כתב האישום

1. הנאשם עבד כצלם עצמאי בחוזה מול חברה בבעלותו של המתלונן רובי בנג'מן (להלן: רובי). ביום 21.8.16 הגיע הנאשם למשרדו של רובי ללא תיאום מוקדם (להלן: המשרד או המקום), על רקע טענתו כי האחרון חב לו כספים בגין עבודתו. הנאשם הרים את קולו לעבר רובי, אשר בתגובה קם ודרש ממנו לעזוב את המקום. הנאשם סירב, צעק, אחז באלבום תמונות שהיה מונח על שולחן במשרד והטיחו על מסך מחשב של המתלונן, כך שהמסך נפל לרצפה

עמוד 1



והתנפץ. בשלב זה נכנס למשרד עובד נוסף בשם דור שלום (להלן: דור).

רובי דחף את הנאשם וניסה להזעיק משטרה בטלפון נייד שאחז (להלן: הטלפון), אז דחף אותו הנאשם וגרר אותו למסדרון מחוץ למשרדו, תוך שדור מנסה לגרום לנאשם לחדול ממעשיו.

הנאשם שב למשרדו של רובי, בעוד האחרון בעקבותיו מזעיק משטרה. הנאשם היכה בידיו על מכשיר הטלפון שנפל לכיסא סמוך. אז זינק הנאשם לעבר תיק מסמכים של רובי (להלן: התיק) ואחז בו בניסיון להוציא מתוכו מסמכים אישיים של האחרון. בתגובה אחזו רובי ודור בנאשם בניסיון לחלץ את התיק מידי. הנאשם סירב לעזוב את התיק, נאבק עליו עם רובי ונשך את ידו השמאלית של דור. הנאשם עזב את המקום בעוד רובי ודור הולכים בעקבותיו ומזעיקים משטרה, ואילו הנאשם סגר עליהם את הדלת הראשית כך שלא יכלו לצאת מהמקום (כאמור, עובדה זו איננה רלוונטית עוד לכתב האישום, לאחר שהמאשימה חזרה בה מהאישום בגין כליאת שווא).

כתוצאה ממעשי הנאשם נשרט רובי שריטה מדממת בצווארו ולדור נגרם סימן נשיכה בידו השמאלית.

גדר המחלוקת

2. ביום 18.7.18 השיב הנאשם לכתב האישום. לטענת הנאשם, הוא הגיע למקום בתיאום מראש נוכח חוב כספי ניכר שחב לו רובי בגין עבודתו. לטענתו, הוא חשש מרובי אשר קם לעברו באופן מאיים, ובתגובה אחז הנאשם באלבום שהיה מונח על השולחן. כשראה שרובי איננו תוקף אותו, השליך את האלבום הצידה. האלבום פגע קלות במסך מחשב, אך אין אינדיקציה לנזק.

המתלונן הוא זה שדחף את הנאשם ותקף אותו ראשון. הנאשם לא דחף אותו אלא הוביל אותו למסדרון. אין מחלוקת שדור היה עד לאירועים. תוך כדי המהלך רובי איים על הנאשם כי יפגע בו באמצעות משפחות פשע.

לאחר שהשליך מידו את הטלפון התנפל רובי על הנאשם ותקף אותו נמרצות, על מנת למנוע מהנאשם לקחת מסמך השייך לרובי, לצורך הוכחת טענותיו כי רובי חב לו כספים. בשלב זה של האירוע דור חבר לרובי וניסה בכל כוחו למנוע מהנאשם לקחת את המסמך. יתכן כי דור ננשך תוך כדי התגוננות של הנאשם מרובי.

3. הנאשם טען לאכיפה בררנית בשל אי הגשת כתב אישום כנגד רובי, אשר תקף אותו לטענתו. כן טען כנגד קבילות דיסק ובו סרטונים המתעדים את האירוע מושא כתב האישום. במהלך שמיעת הראיות חזרה בה ב"כ הנאשם מהטענה להיעדר קבילות, וביקשה לטעון כנגד המשקל שיש ליתן לתיעוד זה.

דין



4. פרשת התביעה כללה את רובי ודור, וכן 4 שוטרים שגבו הודעות וביצעו פעולות ספורות. הנאשם העיד להגנתו. כמוצגים הוגשו שתי הודעותיו של הנאשם במשטרה (ת/1-ת/2), דיסק ובו תיעוד האירוע במצלמות אבטחה (ת/3, להלן: הדיסק) והודעתו של רובי במעמד מסירת הדיסק (נ/1). ניגש הישר למלאכת בירור העובדות תוך התייחסות לטיעוני הצדדים.

5. לנוכח חשיבותם של הסרטונים המתעדים את האירוע, מצאתי לפתוח בכך. מדובר במצלמות אבטחה משרדו של רובי, אשר תיעדו את המתרחש, הן בתוך חדרו של רובי והן במבואה שבין החדרים. לדברי רובי, הוא העתיק את סרטוני האבטחה ממסך המחשב באמצעות מכשיר הטלפון הסלולרי שלו ללא עריכה, ודור הוא זה שלמיטב זכרונו (של רובי) צרב אותם לדיסק שנמסר למשטרה, מכיוון שהוא איננו יודע לעשות זאת (פרוטוקול עמוד 42 שורה 29 - עמוד 43 שורה 12, עמוד 54 - עמוד 56). ב"כ הנאשם טענה לסתירה בין דבריו של רובי לאלו של דור, שלא סיפר כי צרב את הדיסק. מאידך, דור לא נחקר על כך מפורשות (פרוטוקול עמודים 39-40). עוד טענה ב"כ הנאשם כי יתכן שהדיסק עבר עריכה, והלינה כנגד התנהלות המשטרה שלא טרחה להגיע למשרד ולהעתיק את הסרטונים ישירות ממצלמות האבטחה. היא הפנתה, בין השאר, לעדויות החוקרים באשר לסרטונים שהוצגו להם ממכשיר הטלפון של רובי.

6. צודקת באת כוחו המלומדת של הנאשם, כי מצופה ממשטרת ישראל לבצע את עבודתה במקצועיות, ומכאן שעליה להגיע לזירת האירוע, לתפוס את המצלמות ולהעתיק את תוכן ללא גורמים מתווכים, שעצם מעורבותם והאינטרס שלהם בהליך מחלישים במידה מסוימת את המשקל שניתן לתת לדיסק. נכונה גם טענתה כי האופן בו הועתקו הסרטונים, צילום מסך המחשב באמצעות טלפון נייד, והעברתו בהמשך לדיסק שאיננו יודעים בוודאות מי היה זה שצרב אותו, מפחיתים אף הם ממשקל הראיה.

7. מנגד, לאחר ששמעתי את עדויותיהם של המעורבים, מצאתי לאמץ את גרסתו של רובי אשר מתיישבת עם מוצג נ/1 ושעת מסירת הדיסק (21:48 ביום האירוע), לפיה לאחר חקירתו במסגרתה הציג לחוקר את הסרטונים ממכשיר הטלפון שלו, אותם צילם ממסך המחשב כפי שנראו במצלמות האבטחה, הוא שב למשרדו ודאג לצריבתם על גבי דיסק, ואז שב למשטרה ומסר את הדיסק. עדותו של רובי בעניין זה קוהרנטית, לוגית, מתיישבת עם מסגרת הזמנים המתוארת בכתב האישום ועל ידי העדים. צפיתי בתוכן הדיסק בעיון, מספר פעמים. ניכר כי הועתקו אליו (ברצף) סרטונים ממספר מצלמות אבטחה. מעקב יסודי אחר האירועים מגלה את ההתרחשויות מזוויות שונות. מצאתי כי חרף המחלוקת בין המאשימה והנאשם לגבי אופן ההתרחשות, תיאור האירועים מפי המעורבים השונים, בחלקו גם מפי הנאשם, מתיישב עם התיעוד המצולם. אוסיף, כי הנאשם לא הגיש חוות דעת שיש בה לבסס את טענתו כי הדיסק "בושל". מדובר בטענה בעלמא, שאיננה מתיישבת עם הראיות והעדויות שהובאו בפניי.

מכאן, מצאתי כי חרף החולשה המסוימת אותה קבעתי לעיל, רצף הסרטונים בדיסק והשתלבותו עם העדויות השונות מצביעים על אותנטיות התיעוד שנעשה על ידי מצלמות האבטחה במקום כפי שהובא במוצג ת/3.

מהלך האירועים - התיעוד המצולם



8. אורך הסרטון כולו ארבע דקות וחמישים שניות, והוא מורכב כאמור מסרטונים שהוצאו ממספר מצלמות אבטחה. אפנה לנקודות זמן רלוונטיות מתוך הסרטון המאוחד, כשחלק מהאירועים (מחוץ לחדר של רובי) מתועד על ידי מספר מצלמות.

9. התיעוד מתחיל בתוך החדר, כשרובי והנאשם נראים עומדים ומתווכחים. מכאן, לא הובא השלב המקדים של השיחה במסגרתו, לטענת הנאשם, קם רובי מכסאו בתנועה מאיימת לכיוונו. בהיעדר תיעוד לסתור, לנוכח מחדל המשטרה שלא תפסה בעצמה את המצלמות, ולאור העובדה שבשלב זה דור לא היה עד להתרחשות, אני מקבל את טענתו של הנאשם כי רובי קם לעברו בתנועה אותה חווה כמאיימת.

00:13 - הנאשם מרים אלבום תמונות מעל השולחן.

00:17 - הנאשם משליך את האלבום על מסך מחשב שנופל מהשולחן.

התיעוד המצולם מסיר כל ספק באשר לעבירה של היזק לרכוש במזיד. השלכת האלבום נחזית כמכוונת. הנאשם ראה היטב את כיוון הזריקה, ועדותו של רובי בעניין זה מתיישבת לחלוטין עם התיעוד. טענת ב"כ הנאשם כי בהיעדר חוות דעת או קבלה על תיקון לא הוכחה גרימת נזק, נדחית. אני מקבל כמהימנה את טענתו של רובי כי המסך נשבר והוא החליפו באחר, מבלי שטרם כלל לתקנו (פרוטוקול עמוד 42 שורות 12-17, עמוד 50 שורות 5-22).

10. 00:18 - הנאשם ורובי מתנפלים זה על זה באגרופים, ובאותו הזמן נכנס דור לחדר. מדובר בתקיפה הדדית, ולו בכך הסתיים האירוע, ראוי היה לשקול לייחס לשני הצדדים (הנאשם ורובי) השתתפות בתגרה.

00:32 - הנאשם צועד לכיוון דלת היציאה מהחדר, ורובי עוצר אותו בהנחת ידו על חזהו. רובי נראה כמנסה למנוע מהנאשם לצאת את החדר, ואילו הנאשם דוחף אותו ויוצא מן החדר בכוח. המשך האירוע נראה במצלמה חיצונית, כשעקב איחוד סרטונים שונים יש להתקדם בסרטון לשלב מאוחר יותר.

02:03 - הנאשם דוחף את רובי אל מחוץ לחדר, וממשיך לדחוף אותו (במבואה שבין החדרים) לאורך כמה מטרים נוספים. דור נראה מנסה להפריד ביניהם ולעצור את הנאשם מלהמשיך ולתקוף את רובי.

אירוע האלימות במבואה נראה מזווית אחרת במצלמה נוספת החל מדקה 04:15.

מסקנה: דחיפתו של רובי אל מחוץ לחדר עשויה להיות מוצדקת, משהאחרון חסם את דרכו של הנאשם ומנע ממנו לצאת. המשך הדחיפה מחוץ לחדר, והדיפתו כמעט עד קצה המבואה תוך ניסיון להמשיך ולפגוע בו מקימה עבירה מובהקת של תקיפה.

11. 02:24 - הנאשם צועד בחזרה לכיוון החדר, רובי ודור צועדים בעקבותיו.

ההתרחשות נמשכת במצלמה הפנימית לאחר שהשלושה חוזרים לחדר.



00:53 - הנאשם חוזר לחדר ואחריו רובי ודור. רובי נראה משוחח בטלפון נייד, לטענתו עם המשטרה.

01:07 - הנאשם מתקרב לרובי באלימות ומפיל במכוון את מכשיר הטלפון שלו, שנופל על כסא מרופד.

01:12 - הנאשם צועד לכיוון היציאה מהחדר, ואז מתבונן לעבר תיק שמונח על ספה בכיוון היציאה (אין מחלוקת כי התיק שייך לרובי). הנאשם ניגש לתיק ותופס אותו, ואילו רובי מתנפל על הנאשם ותופס אותו, כשנראה כי הוא מנסה למנוע ממנו לקחת את התיק. הערה: רובי גדול מהנאשם, כנראה חזק ממנו, והוא תופס פיזית את הנאשם, מה שעשוי להיחשב בנסיבות אחרות כתקיפה של הנאשם. עם זאת, צפייה מדוקדקת בהתרחשות כולה מלמדת על כך שכוונתו של רובי איננה לפגוע בנאשם, אלא להוציא מידיו את התיק.

01:17 - דור מתערב ומנסה לסייע לרובי להוציא את התיק מידיו של הנאשם.

01:44 - רובי מצליח לחלץ את התיק מידיו של הנאשם, אשר יוצא מן החדר.

01:50 - הנאשם חוזר לחדר, הוא ורובי תוקפים זה את זה. הנאשם יוצא פעם נוספת והודף את דלת החדר על רובי, שיוצא אף הוא מהחדר. האירוע נמשך במצלמה חיצונית.

02:47 - נראית טריקת הדלת על רובי, הנאשם ודור יוצאים מהחדר ובהמשך גם רובי. דור נראה מחזיק את ידו השמאלית במקום בו ננשך לטענתו על ידי הנאשם (הוגשה תמונה - בדיסק).

03:13 - הנאשם יוצא מהמשרד, רובי ודור בעקבותיו.

התרחשויות נוספות שמתועדות בדיסק לא מצאתי כרלוונטיות.

על העדויות והשילוב בינן לבין התיעוד המצולם

12. באירוע נכחו 3 אנשים: רובי, דור והנאשם, כשכל אחד תיאר את האירוע מנקודת מבטו.

עדויות של דור, שעבד אף הוא אצל רובי לתקופה קצרה בת מספר חודשים ולכאורה איננו בעל עניין, נחזתה כעדויות חפה מאינטרסים. הוא לא היסס לומר דברים קשים על רובי (ראו למשל בפרוטוקול עמוד 32 שורות 17-24), ובמקביל תיאר את האירועים באופן שתואם את התיעוד המצולם, גם אם לא הכל תואר בסדר הזמנים כפי שהתרחש בפועל. כך, בניגוד לטענת הנאשם, תיאר פגיעה מכוונת במסך המחשב; כך, אישר כי היה מעורב באירוע האלימות בין רובי והנאשם, כשהאחרון תפס את התיק של רובי; כך, טען כי למרות שמדובר באירוע בו היו מעורבים שלושתם, הנאשם הוא בוודאות מי שנשך בידו (פרוטוקול עמוד 36 שורות 24-30). העד לא ניסה להשחיר את פניו של הנאשם, וניכר כי העיד מזכרונו, מבלי לעוות או לייפות את המציאות. מצאתי את עדויות של דור מהימנה. אוסיף, כי אף הנאשם אישר שאין לדור סיבה כלשהי להעליל עליו, וצין כי הם שומרים על מערכת יחסים חברית (פרוטוקול עמוד 65 שורה 23 - עמוד 66 שורה 4).



13. עדותו של רובי מהימנה עלי אף היא בעיקרה, בכל הנוגע לאירועים מושא כתב האישום. אמנם, רובי "תיבל" את עדותו בתיאורים בלתי מחמיאים לגבי התנהלותו הכללית של הנאשם, תיאורים שאינם רלוונטיים לכתב האישום, אינם נתמכים בראיות חיצוניות, וברי כי אינני מבסס עליהם ממצאים כלשהם, אך עדותו של רובי ביחס לאירועים במשרד מתיישבת ברובה הן עם עדותו של דור והן עם התיעוד המצולם.

14. עדותו של הנאשם משתלבת בחלקה עם העדויות האחרות והתיעוד המצולם, ובחלקה האחר עומדת בסתירה ואיננה מתיישבת עם המציאות כפי שנגלת בראש וראשונה בסרטונים. הנאשם אישר, כאמור, כי השליך את האלבוט שפגע במסך. הנאשם טען, בניגוד לטענת רובי, כי האחרון ניסה לחסום את דרכו החוצה מהחדר. טענה זו מקובלת עלי, ומתיישבת עם צילומי האבטחה (00:32). מנגד, טענת הנאשם כי יצא מהחדר "בהליכה, לא דחיפה לא אלימות" (פרוטוקול עמוד 62 שורה 31) איננה מתיישבת כלל ועיקר עם התנהגותו האלימה כפי שנראית בסרטון (02:03 וכן 04:15). טענת הנאשם כי בשלב הדחיפה החוצה מהחדר ספג אגרוף בראשו מרובי איננה מתיישבת עם הצילומים, ונסתרה בעדותו האובייקטיבית לכאורה של דור (ובעדויות של רובי).

15. הסברי הנאשם לכך שניסה לקחת את התיק של רובי קלושים (לא ידע את שמו האמיתי וחיפש מסמך שיוכיח את שמו, פרוטוקול עמוד 63 שורות 5-10) ואינם מתיישבים עם גרסתו במענה לכתב האישום (אז טען כי חיפש מסמך שיוכיח שרובי חייב לו כסף, פרוטוקול עמוד 12 שורות 6-12), ובכל מקרה אינם רלוונטיים. אין מחלוקת על כך שהנאשם ניסה לקחת את התיק, ורובי ניסה למנוע זאת ממנו בסיועו של דור. לטענת הנאשם, תגובתו האלימה נבעה מהצורך להגן על עצמו לאחר שהותקף, לשיטתו, על ידי רובי ודור. הוא לא זכר, לדבריו, כי נשך את דור, אך אישר כי זו אפשרות סבירה ויחס זאת לנסיבות בהן נאלץ להתגונן (פרוטוקול עמוד 63 שורות 5-22). אני דוחה את טענת ההגנה העצמית. אילו אכן חפץ להגן על עצמו, היה שומט את התיק מידי ברגע שרובי קפץ עליו. דא עקא, התיעוד המצולם מצביע על כך שהנאשם אחז בתיק בכוח למשך 30 שניות ארוכות (01:44-01:14) בהן נראה משתולל ונאבק ברובי ובדור שניסו בכל כוחם להוציא את התיק מידי.

16. מכאן, רובי ודור נקטו אמנם כוח פיזי כלפי הנאשם, אך אני קובע שהם עשו זאת אך ורק כדי להוציא את התיק מידי, ולא על מנת לפגוע בו. בנסיבות אלה, גם אם הנאשם נפגע כתוצאה מהאירוע, ואני נכון לקבל את טענתו כי כך היה, הרי שאין לו להלין אלא על עצמו. הנאשם הכניס עצמו לסיטואציה אלימה, ויכול היה להפסיקה בכל רגע נתון, כפי שאכן היה סופו של דבר, כשרובי ודור הצליחו להוציא את התיק מידי.

17. בשולי ההחלטה מצאתי להעיר כי התרשמתי מהנאשם במהלך הדיון כמי שמתקשה לשלוט בתגובותיו, מה שמתיישב עם הקביעות אשר להתנהגותו במהלך האירוע (ראו פרוטוקול עמוד 21 שורה 4, עמוד 41, עמוד 42 שורה 7, עמוד 46 שורה 25, עמוד 50 שורה 31, עמוד 59 שורה 20, עמוד 65 שורה 25 - עמוד 66 שורה 4).

סיכום

18. אשר להיזק לרכוש במזיד, קבעתי כי הנאשם השליך במכוון אלבוט תמונות על מסך מחשב ובכך גרם לנפילתו.



מהשולחן. טענתו של רובי כי המסך ניזוק ונשבר מקובלת עליו, גם בהיעדר תימוכין נוספים. בכך מתקיימים כל יסודות העבירה. טענת ב"כ הנאשם להגנת זוטי דברים (סעיף 34 יז לחוק העונשין), אין לה בסיס לסמוך עליו והיא נדחית. מנגד, לא מצאתי לקבוע היזק לרכוש ביחס למכשיר הטלפון של רובי. הנאשם אמנם הפילו במכוון מידו של רובי, אך הוא נפל על כיסא מרופד. מכאן, בהיעדר אינדיקציה נוספת לא הוכח כי מכשיר הטלפון ניזוק.

19. אשר לתקיפה הגורמת חבלה של ממש, מצאתי כי ניתן לחלק את האירוע בו היה מעורב הנאשם לשלושה תת-אירועים אשר שניים מהם מבססים את העבירה: תת-אירוע ראשון - לאחר השלכת האלבוש הנאשם ורובי תקפו זה את זה. כאן מדובר באירוע הדדי, ולא מצאתי כי די בו לבסס את העבירה; תת-אירוע שני - הנאשם פילס את דרכו מחוץ לחדר תוך דחיפתו של רובי (ניתן למצוא צידוק לדחיפה בשלב הראשוני), ואז המשיך לדחוף את רובי באלימות לאורך המבואה, באירוע אלים שעולה כדי עבירת תקיפה; תת-אירוע שלישי - הנאשם התנפל על התיק של רובי, סירב לעזוב אותו ונקט אלימות כלפי דור ורובי שניסו לשחרר את התיק מידיו. גם אירוע זה עולה כדי עבירה תקיפה. הואיל ורובי ודור נפגעו כתוצאה מהאירועים, פגיעות אשר מתועדות בתמונות, יש בכך לבסס את מלוא יסודות העבירה. טענת ב"כ הנאשם לאכיפה בררנית (בכך שלא הוגש כתב אישום כנגד רובי) נדחית נוכח הממצאים שנקבעו לעיל.

תוצאה

20. אני מורה על זיכוי הנאשם מעבירה של כליאת שווא, ומרשיע אותו בעבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין והיזק לרכוש במזיד לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

ניתנה היום, כ"ז כסלו תשע"ט, 05 דצמבר 2018, במעמד הצדדים